

Σπίτι μιας άλλης εποχής

Το σπίτι της φωτογραφίας βρίσκεται στο χωριό Κουρτάκι. Είναι ένα σπίτι μιας άλλης εποχής που δείχνει ανάγλυφα την αρχιτεκτονική των σπιτιών στα χωριά μας. Παρά τα χρόνια του και τα σημάδια που αυτός άφησε πάνω του διατηρεί το ξεχωριστό του χρώμα και το άρωμά του. Η φωτογραφία είναι του Γιώργου Δημητράκου.

Γυρίστηκε κινηματογραφική ταινία στη Χώρα

Τη Χώρα, την Πύλο και τη Μεθώνη επέλεξε ο σκηνοθέτης Γιάννης Σμαραγδής για να πραγματοποιήσει τα γυρίσματα της ταινίας με τίτλο: «Ο Θεός αγαπάει το χαβιάρι» που αναφέρεται στη ζωή του μεγάλου ευεργέτη Ιωάννη Βαρβάκη. Το σενάριο της ταινίας συνυπογράφουν ο Γιάννης Σμαραγδής, ο Άγγλος Τζάκι Παυλένκο και ο Ρώσος Βλαντιμίρ Βαλούσκι, ενώ στους πρωταγωνιστικούς ρόλους εμφανίζονται μεταξύ άλλων ο Λάκης Λαζόπουλος αλλά και πασίγνωστοι ηθοποιοί όπως ο Σεμπάστιαν Κοχ, η Κατρίν Ντενέβ και ο Τζον Γκλις των Μόντι Πάιθονς. Η ιστορία του Ιωάννη Βαρβάκη από

τα Ψαρά, του καπετάνιου που γίνεται πάμπλουτος έμπορος χαβιαριού, αποκτά χρέη, εξουσία, πολιτική επιρροή και χαρίζει τελικά όλα του τα υπάρχοντα θα γυριστεί στη Χρυσή Άμμο, στη Χώρα, στο Διβάρι, στη Βοϊδοκοιλιά και στο Κάστρο της Μεθώνης. Επίσης γυρίσματα θα γίνουν στη Ρωσία: Αγία Πετρούπολη και Αστραχάν στην Κασπία Θάλασσα.

Ο Θανάσης Κοκκαλιάρης από τους Γαργαλιάνους

Στην ομογένεια της Αμερικής σημαντικότερος παράγοντας της οικονομικής, κοινωνικής και πολιτικής ζωής είναι ο Τάσος Κοκκαλιάρης του Αθανασίου. Στο φύλλο αυτό δεν θα αναφερθούμε στον ίδιο αλλά στο θείο του Θανάση Κοκκαλιάρη που διέγραψε στο παρελθόν σπουδαία πορεία. Ο Θανάσης Κοκκαλιάρης γεννήθηκε στους Γαργαλιάνους και μετανάστευσε στην Αμερική το 1909. Ήταν ικανότατος και εγγράμματος γι' αυτό και προσλήφθηκε ως Γραμματέας στην Ελληνική Πρεσβεία της Ουάσινγκτον. Φτάνοντας στην Αμερική πήρε με «πρόσκληση» την επόμενη χρονιά μαζί του και τον 15χρονο αδερφό του Γιώργο Κοκκαλιάρη που εγκαταστάθηκε στο Πίτσμπουργκ. Αγαπούσε τόσο πολύ την πατρίδα που μόλις ξέσπασε ο πόλεμος το 1912 πήρε την απόφαση να επιστρέψει στην Ελλάδα για να πολεμήσει. Φτάνοντας στην πρώτη γραμμή του πολέμου συμμετείχε σε σκληρές μάχες. Στη μάχη στο Κιλκίς τραυματίστηκε βαριά όταν μια εχθρική σφαίρα σφηνώθηκε στον πνεύμονά του. Στη συνέχεια προσβλήθηκε και από φυματίωση και άρρωστος πλέον επέστρεψε στους Γαργαλιάνους όπου και πέθανε. Ο Θόδωρος Μπρεδήμας στο βιβλίο του «Μεσσήνιοι και Μανιάτες οι πρώτοι μετανάστες στην Αμερική», όπου πήραμε τα παραπάνω στοιχεία για τον Θανάση Κοκκαλιάρη γράφει: «Άφησε τέσσερες αδελφές και έναν αδελφό. Ο Γιώργος Κοκκαλιάρης υπήρξε η γέφυρα της οικογένειας για Αμερική. Μεταξύ των συγγενών του πήγαν εκεί ο νεαρός, τότε, Τάσος Κοκκαλιάρης του οποίου ο πατέρας τραυματίστηκε θανάσιμα στον πόλεμο του 1940. Ο ορφανός Τάσος πήρε το δρόμο της ξενιτειάς με τη μητέρα του Διονυσία, η οποία πέθανε στην Αμερική, αλλά κατόπιν εκφρασθείσης επιθυμίας της ενταφιάστηκε στους Γαργαλιάνους όπου αναπαύεται».

Πέρασε στα ουράνια

Σε ηλικία 91 χρόνων άφησε αυτό τον κόσμο και πέρασε στα ουράνια η Σταυρούλα χα Γεωργίου Βασιλόπουλου από το χωριό Χαραυγή. Η θανούσα, κηδεύτηκε στις 9 Οκτωβρίου 2011 στη Χαραυγή και η νεκρώσιμη ακολουθία πραγματοποιήθηκε στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου με την παρουσία των παιδιών της Βασιλείου και Αγνή Βασιλοπούλου, Βασιλική και Παναγιώτη Τζώρτζη, τα εγγόνια της Λευτέρη, Σταυρούλα, Γιώργο, τους λοιπούς συγγενείς και πλήθος κόσμου από τη Χαραυγή και τα διπλανά χωριά.

Η Μεσσηνία έχασε το 40% των δασών της από πυρκαγιές

Ο συμπατριώτης μας από το Βλαχόπουλο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Δασών Μεσσηνίας Γιώργος Σωτηρόπουλος παραχώρησε συνέντευξη στην τοπική εφημερίδα «Ελευθερία» για τις καταστροφές των δασών. Ήταν τέτοια τα στοιχεία που παράθεσε που συζητήθηκαν έντονα. Σύμφωνα με το Γιώργο Σωτηρόπουλο η Μεσσηνία έχει χάσει το 40% των δασών της από πυρκαγιές, κάτι που έχει σαν αποτέλεσμα την αλλοίωση της τοπικής χλωρίδας. «Επεσήμανε ότι "...έχουμε αντικατάσταση της βλάστησης σε πολλά σημεία και ειδικά σε περιοχές που βόσκονται παράνομα". Παράλληλα παρατήρησε

ότι υπάρχει και μια φυσική αλλαγή στη χλωρίδα, με την επικράτηση κάποιων ειδών έναντι κάποιων άλλων. Επίσης σημείωσε ότι

"υπάρχει επίδραση και σε κάποια είδη που πλήττονται από ασθένειες, όμως κάποια επανέρχονται από μόνα τους, όπως π.χ. το έλκος που χτύπησε τα κυπαρίσσια την δεκαετία του 1980 και έχει πλέον υποχωρήσει", ενώ αναφερόμενος στο μύκητα που έχει χτυπήσει τα πλατάνια τόνισε ότι η επιβίωσή τους σχετίζεται άμεσα με τη διατήρηση των ειδών της μεσο-μεσογειακής ζώνης όπου ανήκει η περιοχή μας. Άλλωστε τα πλατάνια είναι από τα βασικά είδη της χλωρίδας του νομού μαζί με το πουρνάρι, και στα δάση η μαύρη πεύκη και η κεφαλληνιακή ελάτη, η κουμαριά και η αγριελιά».

Λίγα λόγια για το Μηλιώτη

Στο βορειότερο και ορεινό τμήμα του Δήμου Βουφράδας βρίσκεται το Δημοτικό Διαμέρισμα Μηλιωτίου. Απέχει από την Καλαμάτα 35 χιλόμετρα και βρίσκεται σε υψόμετρο 420 μέτρων. Χτισμένο πάνω σε λόφο αντικρύζει κανείς όλο τον Μεσσηνιακό κόλπο, η θέα που απολαμβάνουν οι κάτοικοι αλλά και οι επισκέπτες είναι καταπληκτική. Σύμφωνα με την απογραφή του 2001 έχει 154 μόνιμους κατοίκους που ασχολούνται με αγροτικές καλλιέργειες κυρίως Ελιάς, Συκιάς και λιγότερο Αμπελοειδών. Προικισμένο από τη φύση το Μηλιώτη διαθέτει πλούσιο φυσικό κάλος από δάση, ρυάκια, ποτάμια και πηγές που κυκλώνουν το χωριό με πιο αξιοποιημένη αυτή της Μηλιωτόβρυσης, της οποίας η πρόσβαση είναι εύκολη και γρήγορη (περίπου ένα χιλ. από το χωριό). Αξίζει κανείς να την επισκεφθεί για να θαυμάσει το εκκλησάκι του Αγ. Ιωάννη του Θεολόγου που από τα θεμέλιά του αναβλύζει το νερό, τα πλακόστρωτα, τις πέτρινες μάνδρες, τα αιωνόβια πλατάνια αλλά

και το πέτρινο καλντερίμι 800 μέτρα περίπου μέσα στη φυσική βλάστηση που συνδέει τον επαρχιακό δρόμο με την πηγή. Θα ήταν παράλειψη για τον επισκέπτη να μην περάσει και από το εξωκλήσι του Αγ. Δημητρίου χτισμένο μέσα στο δάσος περικυκλωμένο από βελανιδιές και να αναπαυθεί στα πέτρινα παγκάκια & τραπέζια που βρίσκονται στον περιβάλλοντα χώρο της εκκλησίας, καθώς και το εξωκλήσι του προφήτη Ηλία, χτισμένο στην κορυφή του βουνού που βρίσκεται βορειότερα του χωριού γνωστό ως Μαργελοβούνι και να θαυμάσει την καταπληκτική θέα του Μεσσηνιακού κόλπου αλλά και του φυσικού λιμανιού της Πύλου. Επίσης το χωριό διαθέτει και λαογραφικό μουσείο ένα από τα λίγα της Μεσσηνίας με πολλά εκθέματα που μας ταξιδεύουν σε παλαιότερες εποχές, κυρίως εργαλεία και είδη καθημερινής χρήσης που χρησιμοποιούσαν οι κάτοικοι πριν από 50 και πλέον χρόνια, έχει έτοιμο προς χρήση τον παραδοσιακό αργαλειό που έφτιαχναν οι νυκοκυ-

ρές τα υφαντά τους, επίσης έχει διάφορα όπλα του Α' και Β' Παγκοσμίου πολέμου καθώς και πλούσιο φωτογραφικό υλικό και φορεσιές εκείνης της εποχής. Αν κανείς πεινάσει μπορεί να επισκεφθεί την μοναδική ταβέρνα του χωριού και να απολαύσει τα νόστιμα εδέσματα που φτιάχνει ο μερακλής ιδιοκτήτης της. Συγκοινωνιακά το Μηλιώτη συνδέεται καθημερινά με την πρωτεύουσα του Νομού Καλαμάτα (πλην Σαββάτου και Κυριακής). Θα ήταν βέβαια παράλειψη να μην αναφερθούμε στο ποτάμι της Βελίκας που έχει αναφερθεί και ο Ηρόδοτος στην Ιστορία και το ονομάζει ΒΙΑ, είναι το μεγαλύτερο ποτάμι της περιοχής και στο παρελθόν έχει αναθρέψει γενιές με τα ποτιστικά περιβόλια εκατέρωθέν του, αλλά και με τα ψάρια και τα χέλια που τροφοδοτούσε τους κατοίκους, οριοθετεί δε τα φυσικά όρια μεταξύ του Δήμου Βουφράδος και του Δήμου Αριστομένη. (Τα στοιχεία είναι από την ιστοσελίδα του πρώην δήμου Βουφράδας)

Εκδρομή στο Costa Navarino

Το Σάββατο 15 Οκτωβρίου 2011 ο δραστήριος Σύλλογος των Γυναικών της Πελεκανάδας πραγματοποίησε ημερήσια εκδρομή με λεωφορείο που αναχώρησε από το χώρο του πρώην Δημοτικού Σχολείου στις τουριστικές μονάδες Costa Navarino. Πρόκειται για τις εγκαταστάσεις της πιο σύγχρονης μονάδας στην Ελλάδα η οποία βρίσκεται στο Ρωμανού και κατασκευάστηκε από τον Όμιλο του Βασίλη Κωνσταντακόπουλου.

Ο γάμος της κόρης Αλεβιζάκη

Στις 25 Σεπτεμβρίου 2011 πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα ο γάμος της Άννας Αλεβιζάκη με τον εκλεκτό της καρδιάς της Νίκο Αλετουράκο του Χαράλαμπος. Η Άννα Αλεβιζάκη είναι από το Χατζή, κόρη του Νίκου και της Βάσως Αλεβιζάκη. Η σύνταξη της εφημερίδας εύχεται στους νεόνυμφους να είναι η ζωή τους γεμάτη με μικρές και μεγάλες ευχαριστημένες στιγμές.

Οι παράνομες ερωτικές σχέσεις στα χωριά μας το 1917

Τα περιστατικά που θα αναφέρουμε έγιναν στα χωριά Μηλιώτη και Χατζή το 1917 τότε που οι αξίες υπάκουαν σε διαφορετικούς κώδικες από ότι υπακούουν σήμερα αλλά που η ουσία του θέματος παραμένει διαχρονικά ίδια. Για λόγους δεοντολογίας θα αναφέρουμε τα ονόματα μόνο με τα αρχικά τους αν και η τοπική εφημερίδα «Θάρρος» σε πρόσφατη αναδημοσίευση έδωσε όλα τα στοιχεία τους. Γράφει λοιπόν το «Θάρρος» στις 30-7-1917: «Η εκ του χωριού Μηλιώτη της Βουφράδος Στ. χήρα Γ. τεκούσα εκ κλειψιγαμίας εφένουσε τον γεννηθέν προς απόκρυψιν του εγκλήματος εν συννοήσει μετά του Π. Δ. μεθ' ου διετέλει εις ερωτικές προς πολλού σχέσεις. Της καταδιώξεως επιλήφθη η αστυνομία ενεργηθείσης και νεκροψιάς επί του βρέφους προς βεβαίωσιν του εγκλήματος». Για την περίπτωση στο Χατζή γράφει: «Ο εκ του χωριού Χατζή της Βουφράδος Θ. Μ. διατελών εις ερωτικές σχέσεις από του παρελθόντος χειμῶνος μετά της εκ Πύλου δεκαεπταεπίδου συγγενούς του Ε. Ρ. εγκατέλειπεν αυτήν εις ενδιαφέρουσαν κατάσταση. Η πράξις καταγγελεθείσα εις την αστυνομικήν διεύθυνσιν Πυλίας προέβη αυτή εις την σύλληψιν του Θ. Μ. τον οποίον απέστειλε εις την ενταύθα Εισαγγελίαν».

Το παλάτι του Νέστορα στη Χώρα

Σε όποιο ιστορικό βιβλίο κι αν ανατρέξεις, σε όποια εγκυκλοπαίδεια και αν αναζητήσεις τα πρόσωπα που ανακάλυψαν το ανάκτορο του Νέστορα στη Χώρα θα οδηγηθείς στο συμπέρασμα ότι το παλάτι το ανακάλυψαν, το 1938, ο αρχαιολόγος Κωνσταντίνος Κουρουνηιώτης με τον αμερικανό συνάδελφό του Carl William Blegen. Όσοι, όμως, καταγόμαστε από τα χωριά της πρώην επαρχίας Πυλίας ξέρουμε πολύ καλά ότι αυτό έγινε γιατί στα χωριά μας και συγκεκριμένα στο χωριό Κορυφάσια ζούσε τότε ο φιλόλαλος αγρότης Χαράλαμπος Χριστοφιλόπουλος ο οποίος και οδήγησε τους παραπάνω διάσημους αρχαιολόγους στο ύψωμα της τοποθεσίας Επάνω Εγκλιανό για να εξερευνηθούν αρχαιολογικά την περιοχή με ανασκαφές. Ο Χαράλαμπος Χριστοφιλόπουλος ήταν σίγουρος ότι εκεί θα έβρισκαν αυτό που αναζητούσαν. Ήξερε καλά την περιοχή και είχε με τις καλλιέργειες των χωραφιών διαπιστώσει την ύπαρξη αρχαιοτήτων. Σε αυτό το σημείο αξίζει να αναφερθούμε και στον Νίονιο Ανδρουτσάκη που είχε γεννηθεί στη Χώρα το 1920 και πέθανε το 1997. Ο Νίονιος Ανδρουτσάκης υπήρξε φύλακας αρχαιοτήτων και επιστάτης των μεγάλων ανασκαφών που έγιναν αργότερα στην περιοχή και η προσφορά του ήταν ανεκτίμητη.